

РЕШЕНИЕ

№ 830

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4803** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 04.12.2020г. по НАХД № 1696/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-21/07.01.2020г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор“. С НП на дружеството, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.354, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), чл.17, ал.1, т.13 от Закона за Комисията за финансов надзор, чл.351, ал.3, т.2 във вр. с ал.1, т.2 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 20 000.00 лв. /двадесет хиляди/ лева за нарушение на чл.178, ал.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.4в, б.”а” от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, във вр. с §1, ал.2, т.4а, във вр. с §1, ал.2, т.4б и §1, ал.2, т.4, б.”а” от ДР на КСО във вр. с §1, ал.2 т.3б от ДР на КСО. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки

нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна районният съд приел, че при осъществен дистанционен надзор върху ежедневната информация, получавана в КФН, за дейността на управлението от касатора УПФ „Бъдеще“ и след извършена проверка е установено, че на 30.07.2019 г., съгласно представената от банката попечител на пенсионния фонд „Справка за сключените сделки, „УПФ-Бъдеще“ е придобил корпоративни облигации, издадени от [фирма], ISIN код на емисията XS1731768302, с обща стойност 1 345 137.87 лв. Във връзка с посочената сделка е извършена проверка за спазване на нормативно установените ограничения относно инвестициите на „УПФ-Бъдеще“ към 29.07.2019 г. и 30.07.2019 г. във финансови инструменти, издадени от дружества от една група и лица, с които тези дружества се намират в тесни връзки. В резултат на проверката административно наказващият орган (АНО) е установил наличието на група от дружества, в които са инвестирани средства на „УПФ - Бъдеще“ (във финансови инструменти, издадени от тях), а именно: [фирма], което е предприятие в група от дружества: [фирма], ЗД [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

За да бъде включено [фирма] в групата дружества с предприятие майка [фирма], от страна на АНО са използвани следните факти и мотиви: С оглед обстоятелството, че към 29.07.2019 г. и 30.07.2019 г. [фирма] притежава 51,01% от капитала на [фирма], извършилият проверката експерт при КФН приел, че чрез [фирма], [фирма] притежава непряко 9,308% от капитала на [фирма]. Същевременно, чрез [фирма] и четирите й дъщерни дружества [фирма] притежава непряко още 12,947% на сто от капитала на [фирма], т.е. към 29.07.2019 г. и 30.07.2019 г. [фирма] притежава непряко общо 22,255 % от капитала на [фирма] и има участие в него по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3б от ДР на КСО. Съгласно § 1, ал. 2, т. 4в, буква „а“ от ДР на КСО в „Група от дружества“ се включват и дружества, в които предприятието майка или дъщерните му дружества имат участие, т. е. [фирма] се включва в горепосочената група от дружества с предприятие майка [фирма] и дъщерни дружества [фирма], ЗД [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Общата пазарна стойност на финансовите инструменти, издадени от посочената група от дружества към 30.07.2019 г. е в размер на 31 898 528.50 лв., с относителен дял 10,40 на сто от активите на фонда.

От гореизложеното надзорният орган приел, че към 30.07.2019 г., вследствие на описаната по-горе покупка на корпоративни облигации, издадени от [фирма], общата пазарна стойност на инвестираните средства на „УПФ - Бъдеще“, управляван от [фирма], във финансови инструменти, издадени от емитентите от горепосочената група превишава 10 на сто от активите на фонда, в нарушение на изискването, регламентирано в чл. 178, ал. 2 от КСО.

За да потвърди процесното наказателно постановление, първоинстанционният съд е

приел за безспорно, че [фирма] е част от групата дружества с предприятие майка [фирма].

Съдът в настоящия състав, като намира, че районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които да осигурят обективно, всестранно и пълно изясняване на всички релевантни обстоятелства, не споделя крайния извод за законосъобразност на НП. Видно е от приетите по делото писмени доказателства и разпитаните свидетели, че [фирма] е включено във въпросната група предприятия не по обективни данни, а по преценка на проверяващия орган чрез тълкуване на приложимите разпоредби. Според акционерната книга на това дружество, към 29.07.2019г. и 30.07.2019 г. [фирма] притежава 51.01% от неговия капитал. Следователно и по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква „а“ от ДР на КСО, „Синтетика“ контролира „Е.“, тъй като пряко упражнява повече от половината от гласовете в неговото общо събрание. В този смисъл „Синтетика“ се явява предприятие майка, а „Е.“ нейно дъщерно дружество, съгласно разпоредбите на КСО. Действително [фирма] е част от група, но не групата с предприятие майка [фирма], а групата с предприятие майка [фирма].

На следващо място следва да се отбележи, че групата с предприятие майка [фирма] няма „участие“, по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3б от ДР на КСО, както в [фирма] (притежава 12.947% от капитала му), така и в [фирма] (притежава 18.248% от неговия капитал). Настоящият съдебен състав намира, че не е налице основание за изчисляване на участието, по смисъла на КСО, през дружество, в което такова участие не е налице.

В допълнение, следва да се отбележи и, че нито едно от публичните дружества в състава на групата с предприятие майка [фирма] не е посочило [фирма], като част от своята структура. Отсъствието на [фирма] в официалната и публична информация за структурата на групата, поставя в обективна невъзможност „ПОД – Бъдеще“ да извърши правилно изчисление на относителния дял на инвестицията спрямо активите на фонда.

По изложените съображения следва да се приеме, че [фирма] не е част от групата дружества с предприятие майка [фирма]. В тази връзка общата стойност на инвестициите на жалбоподателя във финансови инструменти, издадени от дружества от една група и лицата, с които тези дружества се намират в тесни връзки, не превишава 10 на сто от неговите активи, поради което процесното НП следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на касационния жалбоподател за разности. Възнаграждението за юрисконсулт съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 04.12.2020г. по НАХД № 1696/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-21/07.01.2020г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление

„Осигурителен надзор“.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 80 (осемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.